

[Første næstformand]

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingene.

Mimi Jakobsen (CD):

Som så ofte, når vi diskuterer emner inden for retsudvalgets område, er det fundamentale spørgsmål og de fundamentale modsætningsforhold i debatten præget af spørgsmålet: har man i bund og grund tillid til systemet, eller har man i bund og grund mistillid til systemet? VS har vist uden overdrivelse i bund og grund mistillid til systemet. CD har det modsatte, og derfor har vi meget lidt at sige hinanden i denne debat som i så mange andre.

Jeg skal derfor også med største fornøjelse indledningsvis i hvert fald beskæftige mig med nogle af de ting, som hr. Wilhjelm ikke finder det umagen værd at diskutere, herunder nogle af de problemer, ministeren har været inde på i sin redegørelse, som jeg takker ministeren for, med hensyn til løn, rekruttering, aspirantantal, arbejdsvilkår osv.

Der er nu én ting, som jeg finder ministeren mangler i sin redegørelse, og det var netop det, jeg nævnte, med lønnen. Jeg mener ikke, man kan tale om antal aspiranter eller rekruttering, uden at man nævner problemerne, som jo også den sidste tid har understreget, vedrørende politiets lønmæssige placering. Jeg forstår så udmærket baggrunden for de aktioner, der har fundet sted, og som også politiets personel har deltaget i. Dog må politiet ikke forvente nogen ros fra CDs side for aktionernes udformning, for det er ikke efter vores mening acceptabelt, at tjenestemænd udfører den slags aktioner, men som sagt forstår vi baggrunden. Jeg havde gerne set en bemærkning fra ministeren også om dette område, for det er meget fremme og er noget, man beskæftiger sig meget med i politiets kredse af gode grunde. Jeg kan måske ane baggrunden for, at dette spørgsmål ikke er med.

Om rekrutteringen vil jeg sige, at jeg synes, det er af allerstørste vigtighed, at vi også fremover kan satse på at få ikke mindre end de mest velegnede til disse job. Det er et område, som er udsat for stor bevågenhed, stor kritik, og der er ingen tvivl om, at vi kun kan være interesserede i det bedst mulige rekrutteringsgrundlag, men det hænger også

sammen med lønmæssige forhold, mystiske arbejdstider og den slags ting.

Spørgsmålet om antallet af aspiranter har vi tit diskuteret. Jeg har glædet mig over, at det er lykkedes at forhøje antallet. Jeg mener ikke, man bare skal forhøje for at forhøje; der er naturligvis en rimelig grænse, men jeg mener ikke, grænsen er nået endnu, og er sikker på, at ministeren har forståelse for dette, og ministeren skal i hvert fald ikke savne CD i en opbakning af yderligere forøgelse.

Noget andet er så politiets arbejdsvilkår, for det er jo givet, at hvis man udvider staben, men samtidig forringer de daglige arbejdsvilkår for politiet, er jo ikke meget vundet. Jeg har naturligvis indtryk af, at bestræbelserne går i retning af at gøre det lettere, gøre det mindre tidkrævende, overflytte forskellige opgaver til andre grupper, og det kan jeg da tilslutte mig. Men jeg må også sige, at jeg finder, at bl. a. den nye retsplejelov, som vi vedtog i sidste samling, og hvor ministeren og jeg, som jeg har sagt før, stod skulder ved skulder, har besværliggjort politiets arbejde på en række områder, som kunne have virket i en anden, positiv retning; jeg tænker her på indførelsen af 7 dages reglen med hensyn til varetægtsfængsling.

Vi har også været inde på spørgsmålet om folks opfattelse af politiet, og der er nok lige så mange opfattelser blandt folk, som der er blandt os her; det er klart, at man lytter mest til de folk, som man normalt omgås, og som man helst vil lytte til. Det gælder vel alle.

Ministeren er opmærksom på problemet i sin redegørelse og taler om »ofte fremsatte udtalelser« om, at politibetjeningen har været bedre. Jeg mener, at kritikken eksisterer stadig væk og også eksisterer med rette rundt omkring. Man hører det mange steder: skal vi snart til at skrive efter politiet? Det ved man godt man heller ikke kan, for det tager også 3 dage at få et brev igennem, for dér er serviceniveauet også faldet. Der er en fornemmelse af, at det var bedre før. Jeg kan ikke modbevise ministerens tal, men jeg tror, at der er problemer for det første i de tyndt-befolkede områder, for det andet fordi folk endnu ikke har forstået – og måske med rette – at man har ændret sin prioritering. Folk forstår ikke, at man ikke kan få gjort noget, når der er blevet stjålet en knallert f. eks. Man får ikke at vide endnu, at det er bare